

DOMSTOLENS BESLUT

(första avdelningen)

av den 14 juni 2002

i mål C-248/01 (begäran om förhandsavgörande av Landesgericht Feldkirch): Hermann Pfanner Getränke GmbH m.fl., Getränkebetrieb GmbH m.fl.⁽¹⁾

(Artikel 92.1 i rättegångsreglerna – Begäran om förhandsavgörande – Offentliggörande av årsbokslut och förvaltningsregister – Handhavande av bolagsregister – Domstolen saknar behörighet)

(2002/C 233/18)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, första avdelningen (avdelningsordföranden P. Jann samt domarna M. Wathelet, referent och A. Rosas; generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitiesekreterare: R. Grass), har den 14 juni 2002 meddelat beslut i mål C-248/01: Hermann Pfanner Getränke GmbH m.fl. och Getränkebetrieb GmbH m.fl. angående en begäran om förhandsavgörande av Landesgericht Feldkirch (Österrike) beträffande giltigheten och tolkningen av rådets första direktiv 68/151/EEG av den 9 mars 1968 om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 58 andra stycket avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga inom gemenskapen (EGT L 65, s. 8; svensk specialutgåva, område 7, volym 1, s. 3), och av rådets fjärde direktiv 78/660/EEG av den 25 juli 1978 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om årsbokslut i vissa typer av bolag (EGT L 222, s. 11; svensk specialutgåva, område 17, volym 1, s. 17). Beslutet har följande lydelse:

Europeiska gemenskapernas domstol är uppenbarligen inte behörig att besvara de frågor som har ställts av Landesgericht Feldkirch i dess beslut av den 22 juni 2001.

⁽¹⁾ EGT C 289, 13.10.2001.

Talan mot Chubb Insurance Company of Europe SA, Commercial General Norwich Union och Royal Sun Alliance Belgium väckt den 29 maj 2002 av Europaparlamentet

(Mål C-199/02)

(2002/C 233/19)

Europaparlamentet har den 29 maj 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Chubb Insurance Company of Europe SA, Commercial General Norwich Union och Royal Sun Alliance Belgium. Sökanden företräds av D. Petersheim och O. Caisou-Rousseau, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Europaparlamentet yrkar att domstolen skall

1. förplikta svarandena att till Europaparlamentet återbetala reparationskostnaderna för de skador som drabbat panel i Alucobond till följd av ovädret den 26 december 1999, vilka uppgår till 1 194 378,43 euro jämte dröjsmålsränta på detta belopp,
2. förplikta Chubb att till Europaparlamentet återbetala kostnaderna för sakkunnigutlåtanden, vilka uppgår till 2 200,64 euro jämte dröjsmålsränta på detta belopp, och
3. förplikta svarandena att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Talan har väckts med stöd av en prorogationsklausul. Sökanden anser att försäkringsbolagen felaktigt har åberopat en undantagsklausul i de kompletterande allmänna villkoren avseende "oväder och hagel" i försäkringsavtalet.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av VAT and Duties Tribunals, London Tribunal Centre av den 27 juni 2002 i målet mellan Halifax plc, Leeds Permanent Development Services Ltd, County Wide Property Investments Ltd och Commissioners of Customs and Excise

(Mål C-255/02)

(2002/C 233/20)

VAT and Duties Tribunals, London Tribunal Centre begär genom beslut av den 27 juni 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 11 juli 2002, att Europeiska gemenskapernas

domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Halifax plc, Leeds Permanent Development Services Ltd, County Wide Property Investments Ltd och Commissioners of Customs and Excise beträffande följande frågor:

1. a) Kan, under de relevanta förhållandena, transaktioner
 - i) som var och en av deltagarna genomfört med det enda syftet att uppnå en skatteförmån och
 - ii) som inte har något oberoende affärssyfte

anses utgöra leveranser till eller från deltagarna inom ramen för deras ekonomiska verksamhet?
 - b) Vilka faktorer skall, under de relevanta förhållandena, beaktas för att fastställa identiteten hos mottagarna av de leveranser som utförts av oavhängiga byggare?
2. Får doktrinen om missbruk av rättigheter, som utvecklats av domstolen, till följd att klagandenas krav skall avvisas i den mån dessa avser återbetalning eller reduktion av ingående skatt som härrör från genomförandet av de relevanta transaktionerna?

Överklagande, ingivet den 12 juli 2002 av Bactria Industriehygiene-Service Verwaltungs GmbH, av det beslut som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (andra avdelningen) har meddelat den 29 april 2002 i mål T-339/00⁽¹⁾: Bactria Industriehygiene-Service Verwaltungs GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-258/02 P)

(2002/C 233/21)

Bactria Industriehygiene-Service Verwaltungs GmbH, Kirchheimbolanden (Tyskland), har den 12 juli 2002 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat det beslut som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (andra avdelningen) har meddelat den 29 april 2002 i mål T-339/00: Bactria Industrie-

hygiene-Service Verwaltungs GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission. Klaganden företräds av advokaterna Koen Van Maldegem och Claudio Mereu.

Klaganden yrkar att domstolen skall

- förklara att överklagandet kan tas upp till prövning,
- upphäva förstainstansrätten beslut av den 29 april 2002 i mål T-339/00,
- förklara att klaganden har rätt enligt artikel 230 fjärde stycket EG att väcka talan om ogiltigförklaring av förordning nr 1896/2000⁽²⁾,
- återförvisa målet till förstainstansrätten för att den skall avgöra målet i sak,
- förplikta Europeiska gemenskapernas kommission att ersätta rättegångskostnaderna i båda målen.

Grunder och huvudargument

Klaganden har gjort gällande att det överklagade beslutet skall upphävas, eftersom det är grundat på en alltför restriktiv tolkning av artikel 230 EG. Klaganden anser att denna bestämmelse inte längre tillämplig till följd av de nya villkor för talerätt som förstainstansrätten har fastställt i den nyligen meddelade domen i mål T-177/01, Jégo-Quére & Cie SA mot Europeiska gemenskapernas kommission. Enligt klagandebolaget står det klart att det förevarande överklagandet kan tas upp till prövning mot bakgrund av de nya villkoren, eftersom den ifrågasatta förordningen innebär att bolagets rättigheter när det gäller skyddet för dess uppgifter och äganderätt begränsas på ett bestämt och omedelbart sätt, och att bolaget inte kan vända sig till någon annan domstol för att skydda sina rättigheter.

Klagandebolaget har vidare gjort gällande att även om de nya villkoren inte tillämpas gjorde förstainstansrätten en motsägelsefull rättslig bedömning när den fastställde att bolaget inte var personligen berörd av den ifrågasatta förordningen. Denna bedömning motiverades inte heller i tillräcklig utsträckning och grundades på en felaktig tolkning och tillämpning av de tillämpliga bestämmelserna. Slutligen stred bedömningen mot gällande rättspraxis avseende frågan när en person skall anses vara personligen berörd.

⁽¹⁾ EGT C 4, 6.1.2001, s. 9.

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1896/2000 av den 7 september 2000 om första fasen av det program som avses i artikel 16.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG om biocidprodukter (EGT L 228, s. 6).